

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

(g. sz. l.)

Cím:

"ÉLNI JÓ!"

Jusson minden munkásszállásnak az irodalmi műsorokból

Forrás:

Nepesztava,

(Hely)

Idő

1961

Személy

Helyszám

(Köt. v. füz.) (Oldal)

(Idő)

1961. márc. 2.

»Élni jó« — ezt hirdeti címében, szellemében is ez a zenés irodalmi műsor, amelyet itt perog a 43. Építőipari Vállalat Fehérvári úti munkásszállásának előadótermében. Az Egressy Klub művészbrigádjának tagjai, *Szentpál Monika, Baksay Miklós, Torockói Tihamér, Sólyom Károly* sűrűn váltják egymást a parányi színpadon; a középkori Carmina Burana-tól kezdve, Petőfin át Scsipačovig és Garai Gáborig, Chopintól Kozma Józsefig a vers és muzsika szárnyalása idéz fel mindent, ami szép az életben: a szerelmet, a családi harmóniát, a munka örömet, a természet pompáját, a szabadságot.

Odalenn tömött sorokban ülnek az építőmunkások, köztük sok fiatal.

— Pedig rossz nap van ma, hét eleje — jegyzi meg *Kunós Sándor* gondnok. — Egész éjjel utaztak, utána műszak, s most vacsoraidő lenne...

— Nem számít! — legyint társai nevében *Skultéty László* ács. — Második éve látogat ki az Egressy, tudjuk már, hogy érdemes végigülni azt az egy órát. Járunk ugyan színházba is, de hát mégis más, ha házhoz szállítják a szórakozást...

S minthogy ő egyúttal a 850 kötetes könyvtár gazdája is, megjegyzi még: minden műsor után agyonkeresik az előadott művek szerzőinek könyveit. A heti kétszeri mozi, televíziós klubszoba, a zenegép mellett így tesz a szakszervezeti művészközpont brigádjai havonta más műsorral tarkabá, pezsgőbbé a munkásszállás kulturális életét.

E műsorok azonban csak alig 50 fővárosi és közvetlenül Pest környéki szállásra jutnak el, s néhány kivétellel azokra a helyekre, ahol terem, könyvtár, klubszoba is van. Nemré-

gen a Fővárosi Útéptítő Vállalat Budaörsi úti szállásán megláthattuk, hogy ott csak hírből ismerik a zenés irodalmi műsorokat, s az egy rádió kivül más művelődési lehetőségük nincs.

— A közeli jövőben nem tudunk lényegesen több szállást bevonni a körműsorba — mondják az Egressy Klubban, s ez azt jelenti, hogy a szálláshelyek egy része továbbra is »fehér folt« marad. S ami még inkább megoldást sürget: vidéken, ahol az Egressy Klubhoz hasonló akciót nem kezdte menyezett senki, csak elvétve látnak ilyen jellegű műsört a szálláslakó munkások, s akkor sem a kívánatos színvonalú.

Mi hát a teendő? Évek óta húzódik az üzemi műkedvelő színjátszó csoportok válsága, s olyan arányban fokozódik, ahogyan a munkástömegek részoknak a hivatásos színházi előadások rendszeres látogatására. — Nincs közönségünk, hogy érdemes lenne darab betanulására fordítani időt és erőt — panaszkodnak a csoportok. Ugyanakkor már megindult az egészséges folyamat, hogy munkás irodalmi színpadokká alakuljanak ezek az együttesek. Nem található nekik hálásabb feladatot, mint műsoraikkal ellátogatni az elhanyagoltabb szállásokra — s nem található nekik hálásabb közönséget sem. Ugyanez áll vidékekre is, ahol még ezenfelül a szakszervezetek megyei tanácsai módját ejthetnék, hogy a budapesti körműsorhoz hasonlóan szervezzék meg a munkásszállások irodalmi estjeit. Így még sok ezer munkás ismerhetné fel a költészet és a zene tolmácsolásával, hogy mi a hasznos szórakozás, hogy tényleg: élni jó...

(g. sz. l.)